

από **A/A** @ Οκτ. 25, 2014, 7:33 μμ.,

Πολιτικοί κρατούμενοι Επαναστατικός Αγώνας

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΛΗ ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ, ΤΟΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΣΤΑ ΔΙΑΒΑΤΑ.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΛΗ ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ,

ΤΟΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΣΤΑ ΔΙΑΒΑΤΑ.

Στις 16 Ιουλίου συλλαμβάνομαι στο Μοναστηράκι μετά από καταδίωξη και ένοπλη συμπλοκή με τα σκυλιά του κράτους. Να επισημάνω ότι τυχαία απέφυγα τον θάνατο αφού ο αστυνομικός που με πυροβόλησε από πίσω και πλάγια είχε στόχο να με πλήξει στην πλάτη στο ύψος του θώρακα την στιγμή που πάλευα με άλλο αστυνομικό τον οποίο και πυροβόλησα στον μηρό. Η τυχαία παρεμβολή του δεξιού βραχίονα την ώρα της πάλης με τον αστυνομικό ενώπιων μου είχε ως αποτέλεσμα να διαπεράσει η σφαίρα και να σπάσει το οστό του δεξιού βραχιόνιου και να περάσει ξυστά από την πλάτη μου αντί να με πλήξει στον κορμό.

Ξεκαθαρίζω εδώ ότι ως μέλος της ένοπλης αναρχικής οργάνωσης Επαναστατικός Αγώνας, ως αντάρτης που αγωνίζεται για την επανάσταση και την ανατροπή του κεφαλαίου και του κράτους, ως παράνομος κυκλοφορώντας ένοπλος, αφού ήμουν φυγόποινος καταδικασμένος σε 50 χρόνια κάθειρξη, καταζητούμενος και επικηρυγμένος με ένα εκατομμύριο ευρώ από τους υπηρέτες της Τρόικας και των δανειστών, γνώριζα ότι το ενδεχόμενο να τραυματιστώ ή να σκοτωθώ σε μια ένοπλη συμπλοκή με τα σκυλιά του κράτους ήταν πιθανό.

Σε έναν πόλεμο οι αντιμαχόμενοι θεωρούν δικαίωμα τους να πυροβολούν τον αντίπαλό τους, έτσι κι εγώ θεωρώ αναφαίρετο δικαίωμα μου να πυροβολήσω τους διώκτες μου, τους αστυνομικούς που είναι υπηρέτες των πλουσίων, προασπίζοντας έτσι την ελευθερία μου. Ο τραυματισμός μου, η σύλληψη μου και η μεταχείριση που έχω ως κρατούμενος από αυτούς που είναι υπεύθυνοι για την πολιτική της κοινωνικής γενοκτονίας και ευθανασίας που εφαρμόζουν εδώ και τέσσερα χρόνια, που είναι υπεύθυνοι για μαζικές δολοφονίες και θανάτους, λόγω αυτοκτονιών, λόγω ασθενειών, λόγω έλλειψης φαρμάκων, λόγω φτώχειας και υποσιτισμού, είναι απώλεια πολέμου. Είναι απώλεια του κοινωνικού και ταξικού πολέμου, είναι απώλεια της πάλης των τάξεων. Και σε αυτόν τον πόλεμο εδώ και πολλά χρόνια έχω επιλέξει το στρατόπεδο των φτωχών, του λαού, το στρατόπεδο των καταπιεσμένων. Ενώ αυτοί που με καταδίωξαν, με τραυμάτισαν και με συνέλαβαν διάλεξαν να είναι μισθοφόροι στο στρατόπεδο αυτών που γδέρνουν τον λαό, δηλαδή των τραπεζιτών, των πολυεθνικών, των μεγιστάνων του υπερεθνικού κεφαλαίου. Στην ίδια κατηγορία ανήκουν κι οι υπόλοιποι μισθοφόροι της εγκληματικής οργάνωσης που λέγεται κράτος, όπως οι δικαστές που σύνταξαν το κατηγορητήριο εναντίον μου κι οι δεσμοφύλακες που έχουν την ευθύνη της κράτησης μου. Το τι μεταχείριση μου επιφύλαξαν μετά την σύλληψη μου ήταν κάτι αναμενόμενο.

Αφού χειρουργήθηκα με ολική αναισθησία παρουσία των αστυνομικών μέσα στο χειρουργείο, αφού νοσηλεύτηκα στον Ευαγγελισμό επί τρεις μέρες, όπου οι κουκουλοφόροι της αντιτρομοκρατικής βρισκόντουσαν από πάνω μου όλο το 24ωρο μέσα στο δωμάτιο νοσηλείας και μετά από μια βδομάδα στο νοσοκομείο κρατούμένων του Κορυδαλλού, όπου βρισκόμουν σε απομόνωση κλειδωμένος σε κελί και χωρίς την δυνατότητα προαυλισμού όπως έχουν δικαίωμα όλοι οι κρατούμενοι, το κράτος των προσκυνημένων, Σαμαρά, Αθανασίου και Κικιλία μου συμπεριφέρθηκε κτηνωδώς μεταφέροντας με μετά από πεντάωρη μεταγωγή όπου τρανταζόταν το σπασμένο οστό του τραυματισμένου χεριού μου στις φυλακές Διαβατών στην Θεσσαλονίκη, σε μια φυλακή που δεν έχει γιατρό, σε μια φυλακή που οι κρατούμενοι στερούνται στοιχειώδης ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

Εδώ θέλω να τονίσω την ευθύνη των γιατρών και του νοσηλευτικού προσωπικού στα νοσοκομεία αρχής γενομένης από τον Ευαγγελισμό το 2002 όπου έχουν δεχτεί όλους τους όρους της αντιτρομοκρατικής για τις συνθήκες νοσηλείας των αγωνιστών των ένοπλων επαναστατικών οργανώσεων που πέφτουν τραυματισμένοι στα χέρια του κράτους. Συνθήκες νοσηλείας οι οποίες στο όνομα της ασφάλειας παραβιάζουν τα δικαιώματα του κρατούμενου νοσηλευόμενου, το ιατρικό απόρρητο, τον ιατρικό δεοντολογικό κώδικα και επιβάλλουν την παρουσία αστυνομικών μέσα στα χειρουργεία, μέσα στα δωμάτια νοσηλείας, δίπλα στο κρεβάτι του νοσηλευόμενου τραυματία κρατούμενου, να είναι παρόντες στις επισκέψεις των γιατρών, να είναι ανοικτή η πόρτα της τουαλέτας όταν ο κρατούμενος κάνει τις ανάγκες του.

Ο έλεγχος του σώματος του κρατούμενου αγωνιστή είναι μέρος του πολέμου της εξουσίας ενάντια στους αγωνιστές της ελευθερίας.

Στις φυλακές ισχύει ένας άγραφος νόμος που είναι ανώτερος κι από τον σωφρονιστικό κώδικα. Η ασφάλεια πάνω από την ίδια την ζωή και την υγεία των κρατούμενων. Όπως ανάλογα ισχύει και στην κοινωνία εκτός των τειχών των φυλακών όπου το κέρδος και η απληστία του κεφαλαίου είναι πάνω από την ζωή την υγεία και την αξιοπρέπεια των ανθρώπων.

Η μεταγωγή μου στα Διαβατά, όπως το ίδιο το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει ομολογήσει έγινε για λόγους ασφάλειας, γιατί στις φυλακές Κορυδαλλού κρατούνται αρκετοί πολιτικοί κρατούμενοι κατηγορούμενοι για υποθέσεις αντάρτικου και για αυτό θα πρέπει να κρατούμαι μακριά από τους συντρόφους εντελώς απομονωμένος.

Από τις φυλακές Διαβατών, μεταφέρομαι μια φορά τον μήνα κάτω από δρακόντια μέτρα ασφαλείας στο νοσοκομείο Παπανικολάου για να κάνω ακτινογραφία και να εξεταστώ από γιατρό ορθοπεδικό. Τις ίδιες εξετάσεις θα μπορούσα να τις κάνω στο νοσοκομείο κρατουμένων Κορυδαλλού, παρά τις μεγάλες ελλείψεις που έχει. Όμως όπως είπα προηγουμένως, η ασφάλεια είναι πάνω από την ζωή και την υγεία των κρατουμένων. Και αυτό στην περίπτωση μου ως πολιτικού κρατούμενου, ως μέλος του Επαναστατικού Αγώνα που στάθηκε απέναντι στους δολοφόνους και τους ληστές του λαού , απέναντι στους φασίστες της κυβέρνησης, απέναντι στην υπερεθνική ελίτ που επιβάλλει τα μνημόνια και τα προγράμματα κοινωνικής γενοκτονίας αυτό εφαρμόζεται ακόμα πιο αυστηρά.

Στις φυλακές Διαβατών, σε αντίθεση με τον σωφρονιστικό κώδικά που οι ίδιοι υποτίθεται είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόζουν, αφού « η Διεύθυνση εξασφαλίζει στους κρατούμενους ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη επίπεδου ανάλογου με αυτό του λοιπού πληθυσμού» δεν υπάρχουν γιατροί σε μόνιμη βάση για να εξασφαλίζουν την περίθαλψη των 600 περίπου κρατουμένων, και παρότι ο κώδικας λέει ότι « αν σε συγκεκριμένο κατάσταση δεν υπηρετεί μόνιμο υγειονομικό προσωπικό, οι ανάγκες καλύπτονται σε 24ωρη βάση με επισκέψεις εξωτερικών γιατρών και νοσοκόμων που καλούνται από τον διευθυντή του καταστήματος», ο διευθυντής Σταυρόπουλος κι ο εισαγγελέας επόπτης Μωισίδης δεν κάνουν το παραμικρό κι είναι υπεύθυνοι για τις ελλείψεις της ιατρικής φροντίδας στους κρατούμενους.

Στις φυλακές Διαβατών έρχεται ένας παθολόγος γιατρός 3 φορές την εβδομάδα και μόνο πρωί. Για τις υπόλοιπες ώρες και ημέρες δεν υπάρχει γιατρός παρά μόνο νοσηλεύτης. Και για γιατρούς άλλων ειδικοτήτων πέραν του παθολόγου ούτε λόγος εκτός φυσικά του ψυχιάτρου που είναι η πιο δημοφιλής ειδικότητα στις ελληνικές φυλακές. Στις φυλακές Διαβατών ακολουθούν μια τακτική σύμφωνα με την οποία χορηγούνται γενναιόδωρα ψυχοφάρμακα στους κρατούμενους από τον ψυχίατρο και μάλιστα δυο φορές την ημέρα, μια το πρωί και μια το βράδυ ώστε έτσι οι κρατούμενοι να είναι διαρκώς σε καταστολή για να υπάρχει ησυχία στη φυλακή. Φυσικά οι ίδιοι οι κρατούμενοι έχουν κι αυτοί ευθύνη για την κατάσταση αυτή.

Στα Διαβατά μέσα σε έναν μήνα πέθαναν δυο κρατούμενοι, ο πρώτος από αναπνευστική ανεπάρκεια και ο δεύτερος από καρκίνο στο τελευταίο στάδιο. Για τους θανάτους αυτούς είναι προσωπικά υπεύθυνος ο διευθυντής της φυλακής Σταυρόπουλος.

Στην πρώτη περίπτωση που ήταν βράδυ κι οι κρατούμενοι είναι κλεισμένοι στους θαλάμους και δεν υπάρχει ούτε γιατρός ούτε νοσηλεύτης στην φυλακή, μέχρι να ανοίξουν τον θάλαμο και να έρθει το ΕΚΑΒ ο κρατούμενος πέθανε καθ 'οδόν για το νοσοκομείο, πράγμα που ήταν ευτυχής σύμπτωση για τους ανθρωποφύλακες αφού ο κρατούμενος δεν πέθανε ενόσω ήταν στην φυλακή κι έτσι απέφυγαν το ενδεχόμενο διενέργειας ΕΔΕ.

Στην δεύτερη περίπτωση το σύστημα μεριμνά ώστε κάποιοι να παίρνουν το αποφυλακιστήριο μαζί με το φέρετρο. Άλλωστε οι κρατούμενοι ακόμα και σε περιόδους που το σύστημα δεν αντιμετωπίζει κρίση, ως άνθρωποι Β και Γ κατηγορίας θεωρούνται πλεονάζων και άχρηστο ανθρώπινο δυναμικό ανίκανο προς εκμετάλλευση, πόσο μάλλον σε περιόδους κρίσης όπως η σημερινή όπου χιλιάδες και εκατομμύρια άνθρωποι εκτός των τειχών των φυλακών θεωρούνται πλεονάζων πληθυσμός και πλεονάζων εργατικό δυναμικό, άχρηστο κι ανίκανο προς εκμετάλλευση που το σύστημα αδυνατεί να θρέψει οπότε η τελική λύση μέσω των μνημονίων της εκκαθάρισης του αποτελεί μια ρεαλιστική λύση για το σύστημα.

Από την στιγμή που με μετέφεραν στα Διαβατά, εδώ και τρεις μήνες έχω κάνει αίτηση μεταγωγής στον Κορυδαλλό για να έχω πληρέστερη κι αμεσότερη περίθαλψη. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης και η Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών σκοπίμως κωλυσιεργούν να μου απαντήσουν με προφανή σκοπό να ροκανίσουν τον χρόνο έτσι ώστε όταν ετοιμαστεί η πτέρυγα των φυλακών τύπου Γ στον Δομοκό που προορίζεται πρωτίστως για τα μέλη των ένοπλων επαναστατικών οργανώσεων, να με μεταφέρουν εκεί. Άλλωστε πλήθος δημοσιευμάτων των καθεστωτικών ΜΜΕ μετά την σύλληψή μου με εμφανίζουν ως από τους πρώτους επιλαχόντες που θα μεταφερθούν στις φυλακές τύπου Γ. Και μετά την εκδήλωση που διοργάνωσαν σύντροφοι στο Πολυτεχνείο Αθήνας στις 17-10 με θέμα: «Ένοπλος Αγώνας, Επαναστατικό Κίνημα και Κοινωνική Επανάσταση», όπου επρόκειτο να μιλήσω τηλεφωνικά αλλά κατόπιν πολιτικής παρέμβασης του γνωστού φασίστα κοινοβουλευτικού εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας Άδωνι Γεωργιάδη, έκλεισαν τα τηλέφωνα του ισογείου της φυλακής για να μην μιλήσω, διαρρέουν φήμες ότι η μεταγωγή μου στο Δομοκό θα επισπευσθεί.

Η νομοθέτηση για τις φυλακές τύπου Γ αποδεικνύει την διακριτή σε σχέση με όλους τους κρατούμενους μεταχείριση των πολιτικών κρατουμένων, μελών των επαναστατικών οργανώσεων από το καθεστώς, παρά το γεγονός ότι δεν αναγνωρίζονται ανοικτά ως πολιτικοί εχθροί. Οι φυλακές τύπου Γ, οι αλλαγές στον ποινικό κώδικα και στην ποινική δικονομία όσο αφορά την ένοπλη επαναστατική δράση, αποσκοπούν να σπάσουν τα μέλη των οργανώσεων αντάρτικου να τους αποδομήσουν ως πολιτικά πρόσωπα, ενώ οι αλλαγές στην ποινική δικονομία αποσκοπούν να αποδομήσουν τον χαρακτήρα των πολιτικών δικών, τον πολιτικό χαρακτήρα των δικών των ένοπλων επαναστατικών οργανώσεων.

Στις φυλακές τύπου Γ θα αποπειραθούν να περιορίσουν πολλά από όσα ισχύουν στις υπόλοιπες φυλακές. Περιορισμό της τηλεφωνικής επικοινωνίας, περιορισμό της αλληλογραφίας και των πραγμάτων που μπορούν οι κρατούμενοι να λαβαίνουν όπως πολιτικό υλικό, βιβλία, περιορισμό στα επισκεπτήρια, στην ενημέρωση και όλα αυτά με σκοπό την πλήρη απομόνωση των κρατουμένων και πάντα φυσικά με την επίκληση της ασφάλειας.

Ας μην έχουν αυταπάτες. Να είναι σίγουροι ότι τίποτα δεν θα με λυγίσει. Μέσα στην φυλακή εξακολουθώ να είμαι μέλος του Επαναστατικού Αγώνα, διατηρώ ζωντανή την πολιτική μου υπόσταση ως μέλος του Επαναστατικού Αγώνα, συνεχίζω να εκφέρω τον λόγο της οργάνωσης που καλεί τον λαό σε ένοπλο αγώνα για την κοινωνική επανάσταση και θα συνεχίσω να το κάνω αυτό με οποιοδήποτε αντίτιμο.

Νίκος Μαζιώτης

Φυλακές Διαβατών